

HOE ZIJ HET ZIEN

Ze zijn bevlogen in hun vakgebied en zetten ons aan tot nadenken. Maar hoe denken ze zelf over het afgelopen jaar en wat hopen ze voor 2019? Een filosofe, wetenschapster en sociologe blikken terug en vooruit.

DOOR JOANIE DE RIJKE

ALICJA GESCINSKA (37)

is filosofe en schrijfster.
Recent verscheen 'Thuis in muziek:
een oefening in menselijkheid'.

Wat was er belangrijk in je vakgebied dit jaar?

"Als filosofe en schrijfster is de mens mijn vakgebied. Zo-wat alles wat er gebeurt, interesseert mij dus. Een thema dat mij fascineert en waarover ik vaak denk en schrijf, is onze morele onverschilligheid. Hoe komt het dat we zo vaak onze schouders ophalen voor dingen die ons niet koud zouden mogen laten? Zo ben ik bijzonder getroffen door de geringe aandacht die de vreselijke hongersnood in Jemen van ons krijgt. Miljoenen kinderen zijn daar aan het verhongeren, we zien af en toe een afgrijselijk beeld van uitgemergelde kindjes passeren, en leven gewoon lekker door. De mens is geen moreel monster, en tegelijk is hij zo goed in het uitschakelen van gedachten en gevoelens die zijn moreel kompas richting zouden moeten geven. Ons vermogen tot selectieve verontwaardiging is enorm. De miserie in Jemen en onze reactie daarop, of net het gebrek eraan, heeft dat dit jaar weer pijnlijk aangetoond."

Waar hoop je op in 2019?

"Ik hoop dat iedereen wat beter in staat zal zijn om

dankbaar te zijn voor het goede in zijn leven. Globaal gezien was het leven nooit beter voor de meeste westerlingen, en tegelijk hebben we het moeilijk om gelukkig te zijn. *Count your blessings*. Als we dat allemaal wat vaker zouden doen, zou er minder frustratie, afgunst en onvrede in de wereld zijn. Dat is waar ik op hoop. Al vrees ik dat we daar nog lang niet aan toe zijn, en dat ook het komende jaar populistische partijen en politici over heel de wereld frustratie, afgunst en onvrede bij mensen zullen cultiveren uit electoraal winstbejag. Het liedje van de Trumps in de wereld zal dus waarschijnlijk nog niet uitgezongen zijn."

Welk nieuwsfeit uit 2018 heeft je het meest geraakt?

"Ik heb drie zontjes en merk dat ik hoe langer hoe minder goed om kan met nieuwsberichten over jonge kinderen die hun ouders verliezen of ouders die hun kinderen verliezen. Het gebeurt dagelijks en tegelijk is het zo onbevattelijk. Laatst nog die limousinecrash in de VS, waarbij vier zussen stierven, en enkele koppels die jonge kindjes achterlieten. Die ouders van die vier zussen, al die weesjes... Nieuwsberichten over het ongeluk met de bolderkar waarbij onlangs vier kinderen in Nederland omkwamen, heb ik zo veel mogelijk gemeden. Maar berichten over kinderen die op weg van of naar school verongelukkig op de fiets zijn onvermijdelijk: het gebeurt al te vaak. Het is zo willekeurig; in enkele seconden wordt een leven weggevaagd en worden vele levens verminkt. In dat opzicht was ik ook erg aangedaan door de dood van **Lies Lefever**, de comédienne die stierf na een ongelukkige val thuis. Twee kindjes die zonder moeder verder moeten. Kinderen zijn zo kwetsbaar, hun geest zo gevoelig. Ook de politiek van Trump om kinderen van hun ouders te scheiden als ze illegaal in de VS zouden verblijven, heeft me erg aangegrepen. Zoiets maakt blijvende krassen op al die kinderharten. Zo behandel je toch zelfs je ergste vijand niet."

'Hoe komt het dat we zo vaak onze schouders ophalen voor dingen die ons niet koud zouden mogen laten?'

